

Albín Heinrich (1785-1864)

Albín Heinrich se stal členem Hospodářské společnosti v roce 1832 a přijal pozici knihovníka a konzervátora jejího Františkova muzea. Jako přírodovědec se zaměřil na zpracování geologických, paleontologických a mineralogických sbírek. V roce 1856 se Mendel stal oficiálním členem Hospodářské společnosti, jejíž sbírky byly v péči kustoda Albína Heinricha. Muzejní kustod Heinrich se vypracoval do pozice experta pro mineralogii a geologii na Moravě a ve Slezsku. Byl známý také jako komplexní přírodovědec, který vedle Jana Evangelisty Purkyně, Eduarda Frenzla a Franze Ungera byl požádán o záštitu jako čestný člen vznikajícího Přírodokumného spolku v roce 1860. Heinrich tak byl jako kustod řazen mezi univerzitní profesory mimořádného věhlasu. Stejného věhlasu požíval i kustod František Diebl, který vynikl především jako popularizátor vědy a inovátor. Na plenárním zasedání Hospodářské společnosti roku 1856 proslovil kustod Heinrich přednášku o stavu muzejních sbírek a knihovny. Přednáška navazovala na jeho přehled dějin Františkova muzea, který vyšel v roce 1853. Heinrich při každé příležitosti zdůrazňoval, že zakládací patent z 29. srpna 1811 nepředpokládá jen péči o zemědělství a lesnictví, ale současně i podporu rozvoji přírodovědy a zeměznalectví. Považoval proto za svou povinnost budovat přírodovědné sbírky, z nichž jako základní považoval geologicko-paleontologicko-mineralogický soubor. Pro výuku lesníků a agronomů zbudoval sbírku půdních vzorků v přírodovědném kabinetu muzea v Biskupském dvoře a zpřístupnil ji široké veřejnosti.

Geologické sbírky pocházely převážně z činnosti Wernerova spolku. Mineralogické sbírky rozšířili v polovině padesátých let ponejvíce Mitrovští, Serényové a Lichtensteinové. Nové kolekce botanické sbírky tvořily vyšší rostliny z Uher, zoologické sbírky rozšířil dr. Kolenati o nový soubor netopýrů. Stávající sbírky ryb, plazů a ptáků byly zpracovány pro tisk Hospodářské společnosti v roce 1856. Knihovnu zemského muzea rozšířily knihy dr. Dudíka a hraběte Chlumeckého. Hrabě Sylva Taroucca věnoval Františkovu muzeu celou svou knihovnu, jejíž přestěhování plánoval kustod Heinrich ukončit v průběhu roku 1857.

Numismatické sbírky zahrnovaly stříbrné a bronzové mince a medaile. Antikvity tvořily převážně archeologické vykopávky (meče, urny, obětní mísy) z darů šlechtických rodů.

PhDr. Anna Matalová, Mendelianum